

Spirit of Bosnia / Duh Bosne

An International, Interdisciplinary, Bilingual, Online Journal
Međunarodni, interdisciplinarni, dvojezični, online časopis

Tradicionalna bosanska pjesma Sevdalinka kao estetski, glazbeni i filološki fenomen

Rašid Durić

I

Izraz "sevdalinka" potječe od riječi "sevdah", arapskog izraza za ljubav, želje za ljubavlju i ekstaze strasti. Turci su ovu riječ preuzeli od Arapa, a bosanski muslimani su zatim dodali "H" arapskom izrazu "säwda" – crna žučnost: jedna od peti tjelesne tečnosti za koju se vjeruje da određuje melankolično stanje.

Srce sevdalinke je osjećaj ljubavi. Ova središnja tema istražuje se u svim njenim nijansama: tiha nježnost, žudnja, želja, melankolija i ežnja; sreća, veselje, humor, lutanje, uzbudjenje, patnja i strast, i prije svega vrstaveselja, i bolne ljubavi koja nadahnjuje najplemenitije emocije i moralno ponašanje. Stidljivost i pristojnost djevojaka, na primjer, prenosi se u sevdalinku, njihovim crvenjenjem.

Napisano je nekoliko eseja o tradicionalnoj bosanskoj pjesmi sevdalinci kao glazbenoj, filološkoj, estetskoj i psihološkoj pojavi. Osim toga, neke su knjige objavljene posljednjih godina, ali nitko nije uspio pokriti ovu temu u cijelosti. Da bismo osigurali kritičku analizu sevdalinke u akademskom smislu, moramo uzeti kao početnu točku estetski i umjetnički sastav ove tradicionalne južnoslavenske pjesme u kontekstu njenog filološkog i glazbenog žanra. Za opće akademsko predstavljanje, preduvjet je kolektivni istraživački rad psihologa, etnologa i estetika. Stoljećima južnoslavenski narodi pod utjecajem su ovog rubnog glazbenog filološkog žanra usmene književnosti; Nadalje je inspirirala djela brojnih europskih slavista i etnologa od renomiranog eškoga Ludwiga Kube na prijelazu dvadesetog stoljeća do suvremenog njemačkog slaviste Wolfganga Eschkeria. (pogledaj "Odabir iz literature" na kraju ovog članka).

Utjecaj ove glazbe, naravno, imao je važnu ulogu u bosansko-hercegovačkom književnom svijetu koji je u međuratnom razdoblju zapažen u djelima Safet-bega Bašagića, Osmana Šikića, Alekse Šantića, Hamze Humo, Ahmeda Muradbegovića, Dželaludina Kurta, Rasima Filipovića, Alije Bećića, Hamida Dizdara, a kasnije i suvremenih balkanskih učenjaka i muzikologa kao što su Kuha Franjo, Stevan Mokranjac, Vlado Milošević, Miodrag Vasiljević, Cvjetko i Dunja Rihtman, Kučukali Zijo, Muhsin Rizvić, Munib Maglajlić, Rašid Durić, Muhamed Žero, da spomenemo nekoliko.

Veliko umjetničko djelo teško je definirati znanstvenim terminima. To se posebno odnosi na sevdalinku, koja je, po mišljenju mnogih slavista, jedna od najcjenjenijih lirske kreacija u

europskoj usmenoj narodnoj poeziji. Zbog toga su bosansko-hercegova?ki muslimani kao kreatori i oblikovatelji sevdalinke veoma ponosni na ovu pjesmu jer nisu samo obogatili europsku kulturu ve? i pridonijeli intelektualnom blagu ?ovje?anstva. Izraz sevdalinka danas podsje?a na povezanost glazbe s melodijskim pjevanjem. To je bio razlog za zanemarivanje filoloških, etnoloških i moralnih aspekata u svim analizama do danas. Sva prethodna istraživanja sevdalinke uklju?ivala su barem djelomi?no istodobnu auralnu i filološku istragu, koja je omogu?ila barem zahvalnost, ako ne i potpuno razumijevanje ?arolije ovog rubnog žanra narodne umjetnosti.

Prije jednog stolje?a sevdalinka nije bila samo narodna tradicija. Sve to vrijeme ljudi su živjeli u pjesni?koj tradiciji dok je pjesma živjela u njima. Danas sevdalinka priziva slike, poluosje?ene mirise i senzualnost prošlog egzoti?nog svijeta, bivšeg bosanskog života utemeljenog na estetskim i moralnim vrijednostima još starije tradicije. Vra?anje ovoj tradiciji ne ukazuje na idealizaciju, nego ukazuje na sofisticiranu i obrazloženu odluku da se vrati vrijednostima koje dokazano pružaju ispunjenje i sklad u svakodnevnom životu.

Altruizam i samo-žrtva za dobrobit i sre?u drugih su teme koje se ?esto susre?u u sevdalinci. Sevdalinka je zapravo veli?anje ljubavi. Sa predominantnom erotikom ispod površine koja je eminentna u bosansko-hercegova?kom duhu, sevdalinka je postojala pet stotina godina u južnoslavenskim podru?jima. Dugovje?nost ove pjesme do danas i njena budu?a izdržljivost rezultat su bezvremenske kvalitete glazbe i ispunjenja ?ovjeka rado?u, užitkom i onim prolaznim trenucima sre?e. Sevdalinka nas ispunjava rado?u, intenzitetom i puno?om života, lije?i i ja?a naše krhke duše protiv okrutnih stvarnosti života; okuplja naše raspršeno bi?e i drži ga na okupu. O sevdalinci i sevdahu se ne može pisati koriste?i odre?ene pojmove: nemogu?e je definirati fenomen kao što je nemogu?e dva puta na isti na?in doživjeti ili svirati istu melodiju. Emotivan, ali ipak precizan citat ve? pomenutog njema?kog slaviste Gerharda Gesemana, koji je bio duboko dirnut sevdalinkom, je najta?niji: "Najljepše i najnježnije djelo tradicije narodne glazbe i lirske poezije."¹

II

U užem smislu, sevdalinka je tradicija narodne poezije u glazbi i književnosti s ljubavlju kao fokusom. Ljubav izme?u mladog momka i djevojke je izvor ve?ine sevdalinki, ali ni u kojem slu?aju to nije jedini izvor. Kulturni ambijent i lokalni opis, subjektivno i objektivno uzdižu sevdalinku daleko iznad emocija ljubavi i ?ine ju slavljen urbanog, materijalnog i duhovnog života modernog bosanskohercegova?kog naroda. Sevdalinka odražava urbani život bosanskohercegova?kog naroda ve? oko pet stotina godina: bosanske stanove, male ulice, tržnice, fontane, vrtove, dvorišta, bazare i mnoge kafane.

Bogatstvo tonaliteta i melodi?an zvuk sevdalinke sustavno je istraživao etnolog i muzikolog Ludwig Kuba, prema kojemu sevdalinka ima tri ljestvice, više nego što je uobi?ajeno u europskoj narodnoj glazbi. Druga obilježja ove glazbe jesu primjena melizmati?nih prelaza u pjevanju, upotreba pretežno manjih skala, drevno ukrašavanje melodije i rijetka praksa solemniranja – imenovanje nota ljestvice slogovima umjesto slovima, npr. do-re-mi. Zajedno s vrlo orijentalnom instrumentacijom (npr. "saz", "diple", "tamburica") doživljavamo isto tako orijentalni zvuk.

To treba promatrati i razmotriti u smislu vjerske i glazbene tradicije islama u kontekstu Bosne: "ezan", poziv na "namaz" – molitvu. Vjerske pjesme bosanskih muslimana, "ilahije" i "kaside", koje su se održavale u okruženju religije i obitelji, pridonijele su glazbenom obliku sevdalinke. Me?utim, važno je navesti da ovo nije orijentalno, ve? bosansko djelo, unato? podrijetlu izraza "sevdalinka". Sevdalinka je ?esto u ritmu 2/2, živahnog i umjerенog ritma i ?esto sinkopiranog 4/4

ritma , pokazuju?i neodoljiv i melankoli?an kvalitet muzike.Dobro poznate sevdalinke “Moj dilbere, kud se še?eš” i “Kad ja po?oh na Bendbašu” su veoma dobar primjer gore pomenutih karakteristika. Slušatelj ne može odoljeti i uvu?en je u magiju sevdalinke i u svijet vlastite mašte ,on je izolovan daleko od briga svakodnevnog života i preba?en u razmišljanje o svojim snovima i željama.

Sevdalinka jasno i živahno prikazuje cjelokupnu životnu duhovnu tradiciju i na?in života bosanskih ljudi. Vrtovi s fontanama i “agonija cvije?a” u njima, bosanske ku?e s njihovim “selamlucima”, bu?enje i postupni razvoj ljubavi, “ašik-pendžeri”, vrsta prozora posebno izgra?enih za ljubavne razgovore – formirali su okruženje u kojem je sevdalinka sredstvo za izjavljivanje ljubavi kroz stolje?a. Istodobno prikazuje živopisnu i umjetni?ku sliku društvenog života bosansko-hercegova?kih muslimana od prve polovice šesnaestog stolje?a do današnjih dana. Nadalje, sevdalinke opisuju kamene mostove, bijele džamije s vitkim minaretama diljem Bosne; gradska blaga bosanskohercegova?kih gradova: Sarajeva, Banjaluke, Mostara, Trebinja, Travnika, Tuzle, ?arobne ljepote djevojaka Travnika, Livna i Prijedora, kao i veli?anstvenih rijeka Vrbasa, Bosne, Neretve, Bune, Moš?anice ... Teško da postoji sevdalinka ?iji se izvor ne temelji na dešavanjima u stvarnom životu. Ovo je zna?ajna razlika izme?u sevdalinke i drugih tipova europske narodne poezije. Sevdalinka ne pjeva o ženi, ?arobnoj ili plemenitoj gospo?i na apstraktan na?in kao što su u?inili patricijci i trubaduri. Pjeva? sevdalinke žudi za zagrljajem onoga što je predmet njegove želje i kome pripada cijela njegova duša.

III

Postupni proces utjecaja orijentalne islamske civilizacije na srednjovjekovnu bosansku kulturu (u kojemu je stvorena sevdalinka) trajao je od druge polovice petnaestog stolje?a do po?etka dvadesetog stolje?a. Na po?etu šesnaestog stolje?a na podru?ju Bosne uspostavljene su desetine urbanih naselja sa svim materijalnim aspektima urbane civilizacije, i to su bili izvor i inspiracija za glazbu i tekstove sevdalinke: “mahale” – gradske ?etvrti s kamenim ulicama – ” kaldrmli sokaci “, bijele ku?e, gradske ku?e ” na ?etiri vode ” s potkrovljima ,” mušepcima “i” kapidžicima “- balkonima koji strše na ulicu, ku?e s puno prozora,” hamami “- kupatila , “Caravanseraies”, “tekije” – samostani na izoliranim terenima, “?uprije” – mostovi preko rijeke i tako dalje.

Materijalna pozadina islamske civilizacije u Bosni i Hercegovini, odakle je sevdalinka preuzela svoje motive, postojala je preko 450 godina turske vladavine i nastavlja to ?initi. Me?utim, materijalni i intelektualni ambijent i tradicija koji su oblikovali sevdalinku po?inju opadati od austrougarske okupacije Bosne 1878. godine. Kako su manifestacije islamske civilizacije blijedjele, tako je i blijedjela materijalna, društvena i moralna struktura života koja je prethodno osiguravala o?uvanje i nastavak sevdalinke.

Površni pogled na sevdalinku i filološku i tekstualnu strukturu sevdalinke dovoljan je za prepoznavanje utjecaja bogate islamske kulture i brojnih posu?enica iz tri orijentalna jezika, a to su arapski, turski i perzijski. Sevdalinka je bogata balkanskim orijentalizmima. Zbog toga je mogu?e samo potpuno uroniti u ovaj prekrasan intelektualni i duhovni svijet kroz jasno razumijevanje dubokih mentalnih i emocionalnih zahtjeva koji se stavljaju ispred slušatelja.

Sevdalinka prikazuje sve aspekte intelektualne tradicije u životu bosanskog naroda: vrtovi s cvije?em, bijele ku?e s balkonom, druge sa dvorištem za “ašikovanje” – udvaranje, postupno osvajanje ljubavi i od posebne važnosti ašik- pendžer – prozor namijenjen za ljubavni razgovor. Iz tih tekstova možemo dobiti to?nu sliku bosanskog života u to vrijeme. Sevdalinka je tako?er

opisala i poseban tip lova sa hrtovima i sokolovima koji je prakticiralo bosansko plemstvo u bosanskim šumama i planinama. (npr. sevdalinka “Lov lovio Muhareme oko luga zelenoga, pusti hrte u ravnine, a sokole pod oblake” i sevdalinka “Sabah u?i, ja se u lov spremam”).

Ova vrsta lova prakticirala se u feudalnoj Europi i sa?uvana je od strane bosanskih muslimana sve do dvadesetog stolje?a. Zbog nedostatka pouzdanih dokumenata, pretpostavlja se da je sevdalinka, za one koji u potpunosti razumiju, autenti?an opis stvarnog života i tradicija društvenog života u Bosni u vrijeme turske vladavine. Vra?aju?i se putem sevdalinke možemo otkriti mjesta i ljude i tako ih ponovo oživljavamo; ljude i mjesta koje sevdalinka ?ini besmrtnim zbog njihove duboke ljubavi i vje?nih kvaliteta. Iako sevdalinka potje?e iz najdubljih želja duše, ona tako?er predstavlja blistavi, kreativni i intelektualni podvig ?ovje?anstva.

Sevdalinka je nastala u doba kada je orijentalna kultura islama prodrla u sve aspekte života u Bosni i Hercegovini, posebice onog slavenskog stanovništva u Bosni koje je prihvatio islam kao modus vivendi i kao modus procedendi. Sevdalinke Bosne i Hercegovine nisu ostale blago isklju?ivo muslimanskog naroda; svi Bosanci se “ra?aju” sa sevdalinkom, odrastaju sa njom i oduševljavaju se njome. Tijekom stolje?a je stekla intelektualnu vrijednost i poštovanje ne samo u Bosni, nego i na Balkanu i u svim zemljama južne Europe. Zbog univerzalnosti svojih emocija i privla?nosti “proputovala je” od Bosne do svjetskih riznica gdje je doista postigla visoku razinu poštovanja zbog svoje umjetni?ke vrijednosti. U posljednjih 150 godina bosansku usmenu poeziju i sevdalinku su prevodili na mnoge jezike vode?i pjesnici, osobito tijekom Romantizma.

IV

Sevdalinke se obi?no pjevaju uz pratnju glazbenog instrumenta zvanog “saz”, neobi?nog instrumenta perzijskog podrijetla koji je prilago?en bosanskom ukusu, jeziku i karakteru. Svaka izvedba sevdalinke može se smatrati otkri?em i otkrivenjem sebe. O?ekuje se od izvo?a?a da ograni?i svoj glas na razinu najbližeg i najintimnijeg okruženja. Sevdalinka nije pjesma za mase, ve? za naruža društvena okruženja, osobito same obitelji. Tuma?enje izvorne sevdalinke uvijek je duboki i intimni proces ponovne procjene emocija u njihovojoj složenosti i ponovnog ispitivanja života i njegovog zna?enja. Umjetnost uskla?ivanja misli i emocija izvo?a?a sa mislima i emocijama slušatelja sevdalinke je uvijek delikatna i teško ju je posti?i, a rijetko je potpuno uspješna.

(Ovo su najbolji pjeva?i i interpretatori sevdalinke ovdašnjeg vremena: Dr. Hašim Muharemovi?, Dr. Himzo Polovina, Emina Ze?aj, Zehra Deovi?, Safet Isovi?, Nedžad Salkovi?, Zaim Imamovi?, Nada Mamula, Zekerijah ?ezi?, Muhamed Mešanovi? – Hami?, Hanka Paldum, Mostar Sevdah Reunion, ansambl Prijatelji.) Poznati njema?ki stru?njak za balkansku usmenu folklornu liriku, Gerhard Gesemann, definirao je sevdalinku ovako:

Iako je nekim znanstvenicima poznata po turskom nazivu, ne može se smatrati da pripada Turcima; ?ak i sami Turci smatraju da je sevdalinka stranog podrijetla. Sevdalinka potje?e iz turskog izraza “sevda”, a onda je dodan još jedan turski pojma “dert”. Obje rije?i mogu biti turske rije?i, ali ovaj izraz naseljen je bosanskom dušom: u toj rije?i bosanska duša cvjeta.²

Sevdalinka je umjetni?ki oblik u kojem se susre?u strast i razum, hedonizam i gnosticizam. Pjesma

je dar Bosanaca i njihove zemlje Bosne i Hercegovine svijetu na ?uvanje: "Sretan je ?ovjek koji može iskusiti bogatstvo i melodi?an zvuk sevdalinke, jedne od najcjenjenijih i najdramati?nijih ljubavnih tekstova na svijetu". Tako je Skender Kulenovi?, jedan od vode?ih suvremenih pjesnika na bosanskom jeziku, opisao sevdalinku.³

Sevdalinka je pjesma o želji za ljubavlju i o neispunjenoj ljubavi. Razine zna?enja sadržane u sevdalinki su znatne. Njeni kreatori, interpretatori i pjeva?i uranjaju u sretniji, senzualniji svijet. Sevdalinku karakterizira dijapazon, bogat književnom, filozofskom i jednom ?itavom estetskom literarnom inspiracijom. Njena dubina pojmove i emocionalni sadržaj su važne dimenzije koje ju razlikuju od druge ljubavne poezije i srodnih žanrova. Stoga je nužno analizirati sevdalinku ne samo u glazbenom, etnografskom, etnološkom, filološkom kontekstu ve? se i usredoto?iti na njen stvarala?ko podrijetlo.

Sada se usredoto?imo na manje poznatu sevdalinku " ?emalušo, mali Carigradu" koja pjeva o Sarajlijama iz prošlosti. Ona stvara prelijepu sliku gradova (šeher Sarajevo), materijalne civilizacije u doba turske vladavine i vizije ugodnog opuštenog muslimanskog života na izvornom bosanskom tlu koji je više cijenjen od života u Carigradu:

?emalušo, mali Carigradu,
u tebi su cari i veziri!
Car vezira kroz biser doziva,
vezir mu se kroz zlato odziva:
„Moj veziru, što mi do?i ne?eš?“
„Padišahu, kako ?u ti do?i?
Kad ne mogu kroz sokake pro?i,
od ?ošaka i od mušebaka!
Od momaka i od djevojaka:
Od šargije Por?ina Avdije,
a od šiše Hadžajli?a Muše
i od pera Hrgine Šerife
od ljepote Fejzagine Šide.⁴

Literary references about Sevdalinka and a selection of DVD and CD Sevdalinka recordings

Antologija sevdalinki. 2 DVD. CD I-VIII. Muzi?ka proizvodnja RTV Sarajevo. Prir. Tamara Karaca Beljak Sarajevo 1998.

Bajtal Esad, *Sevdalinka alhemija duše*. Sarajevo 2012.

Bali? Smail: Das unbekannte Bosnien. Köln, Weimar, Wien 1997. Ebenda: *Islamic Studies*. Islamic Research Institute, International Islamic University Islamabad, 36: 2, 3, 1997.

Baši? Husein, *Narodne lirske pjesme iz Sandžaka*. Pljevlja 1988.

Behar, ?asopis za kulturu i društvena pitanja, XX, 103. Zagreb, 2012. (Ein Sammelband von 14 Studien über das Lied Sevdalinka).

Beđić? Alija, *Prilozi proučavanju naših narodnih pjesama*. In: *Bilten Instituta za proučavanje folklora*. 2, 1953, 387-405; 3, 1955; Sarajevo 1953, 1955. Ebenda, *Spomenici osmanlijske arhitekture u Bosni i Hercegovini*. In: (Zeitschrift): *Prilozi za orijentalnu filologiju*, 3 – 4, 1952-1953.

Dizdar Hamid, *Sevdalinke*. Sarajevo 1944; Ebenda: *Ljubavne narodne pjesme iz Bosne i Hercegovine*. Sarajevo 1953.

Doajen bosanskohercegovačke sevdalinke Himzo Polovina. CD I-IV. Prir. Tamara Karača Beljak. Muzička proizvodnja RTV Bosne i Hercegovine. Sarajevo 2004. D0083

Durić Rašid, *Trajna tradicija*. Wuppertal 2000.

Eschker Wolfgang, *Untersuchungen zur Improvisation und Tradierung der Sevdalinka anhand der sprachlichen Figuren*. München 1971. (Slavistische Beiträge 53, 1971)

Gesemann, Gerhard: *Prolegomena povodom gramofonskog snimanja bosanske narodne poezije*. In: (?asopis): *Prilozi proučavanju narodne poezije*, Knj. IV, Svezak I-II, Beograd 1936, S. 222-240; Ibid.: *O bosanskim sevdalinkama*. In: (Zeitschrift) *Prosveta*, (Kalendar), Godina XXI, Broj 10-12, S. 682 – 687, Sarajevo 1937.

Gunić Vehid, *Meraklije I, II*. Tuzla 1994; Ebenda: *Sevdalinka o gradovima*. Bihać 1997; Ebenda, *Notografija sevdalinki*. Sarajevo, 2012.

Hangi Antun, *Die Muslime in Bosnien und Herzegowina. Ihre Lebensweise, Sitten und Gebräuche*. Autorisierte Übersetzung von Herman Tausk. Sarajevo 1907.

Humo Hamza, *Muslimani Bosne i Hercegovine posmatrani kroz sevdalinku*. In: Isaković, Alija (Prir.), *Antologija bošnjačkog eseja XX vijeka*. Sarajevo 1996, 45 – 50.

Imamović Damir, *Sevdalinka*. Zenica 2012.

Jusufović Šahbaz, *1001 sevdalinka i pjesma za sva vremena* (Notografija sevdalinki). Tuzla 2016.

Karača Tamara, *Sevdalinka: melopoetski oblik bosanskohercegovacke sredine*, Mužička akademija Sarajevo, Sarajevo 2006. (Magisterski rad).

Kuba Ludvig, *Pjesme i napjevi iz Bosne i Hercegovine*. Edicija Kulturno nasljeđe Bosne i Hercegovine. Prir. Cvjetko Rihtman. Sarajevo 1984. Ebenda: *Jugoslawische Lieder*. Heft VI Bosnisch-herzegowinische. Prag 1927.

Kučukalić Zija, *The Development of Musical Culture in Bosnia and Herzegovina*. Sarajevo 1967. Ebenda: *Die Tonkunst Bosniens und Hercegovina in Vergangenheit und Gegenwart*. In (Zeitschrift) *Zirkus* 1967, Nr. 77-78.

Kuha Franjo, *Das türkische Element in der Volksmusik der Kroaten, Serben und Bulgaren*. Wien 1898.

Kurt Dželaludin, *Hrvatske narodne pjesme muslimanske*. Mostar 1902.

Latić Džemaludin, *Zaim Imamović mujezin sevdalinka*. In: (novine) *Preporod*, broj 3, 1013, strana

48-49, Sarajevo 1.02. 2014.

Lockwood, R. Yvone, *Text and context Folksong in a Bosnian village*. 1996.

Maglajli? Munib, *101 sevdalinka*. Mostar 1978; Ebenda: *Od zbiljedo pjesme*. Banjaluka 1983.

Mariji? Branimir, *Volksmusik in Bosnien und der Herzegowina*, Wien 1936. Ebenda: *Pentatonika u bosanskohercegova?koj pu?koj muzici*. Zagreb 1938.

Miloševi? Vlado, *Bosanske narodne pjesme*. Knjiga I – IV. Muzej Bosanske krajine, Banjaluka, 1954-1964; Ebenda: *Sevdalinka*. Muzej Bosanske krajine Banjaluka. Banjaluka 1964.

Orahovac Sait, *Sevdalinke, balade i romanse Bosne i Hercegovine*. Sarajevo 1968; Ebenda: *Biserna ogrlica*. Banjaluka 1990.

Nosi? Milan, *Rje?nik posudjenica iz turskog jezika*. Rijeka 2005.

Oransay Gültkim, *Die melodische Linie und der Begriff Makam der türkischen undtürkmenischen Kunstmusik vom 15. bis zum 19. Jahrhundert*. Ankara 1966.

Petrovi? Ankica, Levin Ted, *Bosnia. Echoes from an endangered world*. CD mit Beiheft in Englisch. Smithsonian Folkways, SF 40407 1993.

Peukert Herbert, *Serbokroatische und makedonische Volkslyrik. Gestaltungsuntersuchungen*. Berlin 1961.

Pobri? Omer, *99 sevdalinka i pokaja pjesma*. Muzi?ki atelje Omega, Visoko 1992.; Ebenda: *Banjalu?ki sevdah u vremenu*. Institut sevdaha, Visoko 2004.

Rizvi? Muhsin, *O lirsko-psihološkoj strukturi sevdalinke*. In: Rizvi? M., *Panorama bošnja?ke književnosti*. Sarajevo 1994, 121-136. .

Serbo-Croatian Songs by Bela Bartok and Albert Bates Lord. New York 1951.

Six Carlo von, *Bosnische Musik*. In (Zeitschrift) *Wissenschaftliche Mitteilungen aus Bosnien und Herzegowina*. Wien 1893.

Škalji? Abdulah, *Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku*, Sarajevo, 1989.

Tondokumente zur Volksmusik in Österreich. Vol 5. Bosnische Musik. Institut für Volksmusikforschung. Hrsg. Rudolf Pietsch. Wien 1996.

Za dušu i sje?anje. DVD: Safet Isovi?, Zuko Džumhur, Ibrahim Krzovi?, Josip Pejakovi?. RTV Sarajevo 1988.

Žero Muhamed, *Sevdah Bošnjaka. 430 sevdalinki sa notnim zapisima*. Drugo izdanje. Sarajevo 1995.

www.sevdalinke.blogspot.com; www.artkucasevdaha.ba; www.bosnjackiinstitut.com; [youtube.com](https://www.youtube.com)

Poetic Lyrics of Selected Sevdalinka

1. Emina: The Text of writer Aleksa Šanti?, composer of melody of song unknown –

Sino? kad se vra?ah iz topla hamama,

pro?oh pokraj baš?e staroga imama.

Kad tamo u baš?i, u hladu jasmina,

s ibrikom u ruci, stajaše Emina.

Ja joj nazvah selam, jest tako mi dina,

ne htje ni da ?uje lijepa Emina.

Ve? u sebren ibrik zahvatila vode,

pa niz baš?u ?ule zaljevati ode.

S grana vjetar duhnu, pa niz ple?i puste,

rasplete joj njene pletenice guste.

Zamirisa kosa ko' zumbuli plavi,

a meni se krenu bururet u glavi!

Za mal' ne posrnu mojega mi dina,

al' meni ne do?e lijepa Emina.

Samo me je jednom pogledala mrko,

al ne haje, al?ak, što za njome crko'

Po baš?i se še?e, a ple?ima kre?e,

ni hodžin mi zapis mo?i pomo? ne?e.

Ja kakva je, pusta, moga mi imana,

stid je ne bi bilo da je kod sultana!

Umro stari pjesnik, umrla Emina,

ostala je pusta baš?a od jasmina.

Salomljen je ibrik, uvelo je cvije?e,

pjesma o Emini nikad umrijet ne?e!

2. Azra – Kraj tanana šadrvana The text „Azra“ of German writer Heinrich Heine; translate of writer Aleksa Šanti?, melody of songs composer unknown

Kraj tanana šadrvana,
 Gdje žubori voda živa,
 Svakog dana šetala se
 Sultanova kćerka mila.
 Svakog dana jedno ropče,
 stajalo kraj šadrvana.

Kako vrijeme prolazilo,
 ropče bljeće, bljeće bilo.

Jednog dana pitala ga
 sultanova kćerka draga:
 „Kazuј, ropče, odakle si
 iz plemena kojega si?“
 Ja se zovem el Muhamed
 iz plemena starih Azra
 Što za ljubav život gube
 I umiru kada ljube.“

3. Voljelo se dvoje mladih – Žute dunje; The text of poet Alekса Santic, the melody of songs' composer is unknown.

Voljelo se dvoje mladih.
 Šest mjeseci i godinu.
 Kad su htjeli da se uzmu,
 da se uzmu, aman, aman,
 dušmani im ne dadoše!
 Razbolje se lijepa Fatma,
 jedinica u majke,
 zaželjela žute dunje,
 žute dunje iz Stambola.

Ode dragi da donese,

žute dunje carigradske.

Al' ga nema tri godine.

Tri godine, aman, aman!

Nit' se javlja, niti dolazi!

Do?e dragi sa dunjama.

Na?e Fatmu na nosilima.

„Dvjesto dajem, spustite je,

tristo dajem, otkrijte je,

da još jednom vidim Fatmu,

moju Fatmu na nosilam!“

4. Kad ja po?oh na Bendbašu

Kad ja po?oh na Bendbašu, na Bendbašu na vodu,

ja povedoh bijelo janje, bijelo janje sa sobom.

Sve djevojke Bendbašanke na kapiji stajahu,

samo moja mila draga na demirli pendžeru.

Ja joj nazvah „Selam alejk, selam alejk, djevoj?e!“

Ona meni „Alejk, selam, do?“ dove?e, dilber?e!“

Ja ne odoh istu ve?er, ve? ja odoh drugi dan,

drugog dana moja draga za drugog se udala!

5. Ima l' jada ko' kad akšam pada

Ima l' jada ko' kad akšam pada, kad mahale fenjere zapale.

Kad saz bije u pozne jacije, kad tanani drš?u šadrvani.

Aman, jada kad akšam ovlada, u minute kad bulbuli šute,

Kad bol sanja kraj ?ulova granja, a dert guši i suze osuši.

Usne male kad šap?u iz tame: „Slatko gondže, da l' još misliš na me?“

Draga dragog doziva bez daha: „Aman, lu?e, mrijem od sevdaha!“

6. Da sam sjajna mjesec?ina

Da sam sjajna mjesec?in, aman, samo jednu no?,

pa da mi je sa ve?era iznad Bosne pro?!

Kad se tih šapat prospe, aman, po sokacima,

tad se nježni uzdisaji, dižu zvijezdama.

Sve bih momke zagrlila, aman, sjajnim zrakama,

samo jednog grlila bih bijelim rukama.

A još kad bih na njegovoj, aman, ruci zaspala,

pa makar se za života, ne probudila!

Notes

1. Gezeman (Gesemann) Gerhard: Prolegomena povodom gramofonskog snimanja bosanske narodne pesme. Iz: "Prilozi prou?avanju narodne poezije". Knj. IV, Sv. 1-2, Beograd 1937, 222-240. [?](#)
2. Orahovac Sait, Biserna ogrlica, Banjaluka 1990, 196-199. [?](#)
3. Kulenovi? Skender, Iz smaragda Une : Izabrana djela S. Kuleenovi?a. Knjiga VI. Eseji. Sarajevo 1983, 157-158. [?](#)
4. Maglajli? Munib, 101 sevdalinka. Mostar 1978, 157-158. [?](#)

The preceding text is copyright of the author and/or translator and is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License.